

[Poul Clausen.]

aktieselskaber på en fornuftig basis, idet det, som det allerede er nævnt af den ærede foregående ordfører, er ganske oplagt, at risikoen her ikke står i noget rimeligt forhold til de erhvervsmæssige muligheder og til det udbytte, det er muligt at opnå. Jeg synes, at regeringens erfaringer med hensyn til det nyligt udbudte statslån til 4,17 pct. rente må vise, at vinden bærer hårdt imod uden hensyn til diskontoens nominelle størrelse og til ønsker iøvrigt om at holde renten så lav som muligt.

Mit parti står på det principielle standpunkt, at denne lovgivning må bringes til ophør. Dens tilblivelse i 1941 var nøje knyttet til de forsøg på inflationsbekæmpelse, som omfattede bl. a. prisstop og lønstop. Det er forsøg, som man må sige faktisk er opgivet. Det er tilmed, mener jeg, overhovedet tvivlsomt, om udbyttebegrænsningen i de forløbne 8 år har haft nogen praktisk betydning, bortset fra, at den muligvis har haft en psykologisk virkning i visse kredse. Det kan måske ikke udelukkes.

Vi ser fra vor side således på det, at det absolut ikke er givet, at alt, hvad man griber til i en situation, hvor det økonomiske liv så at sige ligger underdrejet, har berettigelse i en anden situation, en situation oven i købet, hvor man taler om genopbygning — måske navnlig taler om den —, og hvor man i hvert fald fra officiel side giver udtryk for ønsker om at understøtte en ekspansion af landets erhvervsmuligheder.

I bemærkningerne til lovforslaget anføres det, at det er ønsket om at imødegå muligheden for en forøget købekraft i visse kredse af befolkningen, der har forårsaget dette lovforslags fremsættelse. Jeg må om denne mulige forøgelse af købekraften, der altså skulle finde sted med udgangspunkt i 1946-udbytternes 163 mill. kr., sige, at det, der i den anledning kan tænkes at blive effektivt, blegner efter min opfattelse aldeles ved sammenligning med de muligheder, som arbejderlønningernes ca. 6 milliarder i så henseende indeholder, hvortil der endda kommer stor sandsynlighed for, at erhvervenes merudbytter vil være rede til at gå ind i nyinvesteringer og ikke indgå i forbruget.

Så er der endelig det ofte omtalte forhold, at skattemyndighederne foretager fuldstændig meningsløse og uretfærdige formueansættelser for aktier i noterede selskaber, hvad jeg finder er ganske uholdbart i længden. Det tjener ikke noget fornuftigt formål at ansætte mennesker til at betale

mere i skat, end deres formues afkastning berettiger til, og jeg kan ikke se, at det foreliggende lovforslag, i hvis motiver man erkender vanskeligheden ved at definere begrebet egenkapital, betyder en reel ændring i dette forhold. Der står i bemærkningerne til lovforslaget, at definitionen af begrebet egenkapital er en vejledende karakteristik, men dette udtryk er efter min mening mere vildledende. Der gives ingen vejledning og kan rimeligvis ikke gives en sådan vejledning.

Ved ansættelsen af egenkapitalen har man ikke ønsket at følge skattevæsenets principper, men lagt de offentlig tilgængelige regnskaber til grund, og det vil bl. a. på et enkelt område betyde, at f. eks. et selskabs ejendom skal opføres til den bogførte værdi, medens det skattemæssigt set skal ansætte den samme ejendom til ejendoms skyldværdien. Jeg synes, at man anstændigvis ikke i den grad kan tillempemetoderne efter formålet, således at man skattemæssigt vurderer til tops, men bruger kniven overfor de samme værdier, når det gælder en anden interesse for staten i et givet øjeblik.

Alt i alt må vi fra mit partis side gå til den videre behandling af dette lovforslag med al mulig reservation, såvel overfor enkeltheder som i det hele taget overfor ønskeligheden af at fremføre i en lovgivning på dette område.

Rasmussen (Gylling): Jeg vil gerne sige med det samme, at den permanente lovgivning, hvorom vi her forhandler, kan mit parti ikke medvirke til. Da vi i fjor havde loven til behandling, drøftede vi et forhold vedrørende en ændring af den daværende lov. Jeg for min part slog fast, at hvis vi fra vor side skulle medvirke til lovens videreførelse, måtte der gives selskaberne en rimelig stilling og en fair behandling, og ligeledes måtte forslaget gå ud på en afvikling. Jeg synes imidlertid ikke, at den højtærede handelsminister ved det foreliggende lovforslag har taget hensyn til dette synspunkt, tværtimod. Jeg vil gerne tilføje, at hvis man fremdeles vil have aktieselskabsformen her i Danmark, må man give den en behandling, som den kan være tjent med. Jeg mener, man skal beholde aktieselskabsformen. Hvis man tilstræber en anden form for erhvervslivets virksomhed på disse områder, hvis man tænker sig, den kun skal trives ved statens direkte medvirken, er det en anden sag. Jeg mener, at selskaberne ved den udvikling, de er inde i, er til nytte og gavn for erhvervs-